

informatiu

Estany Tort i el refugi Josep M. Blanc

CARROS DE FOC - JULIOL 05

Hem rebut una trucada des del refugi de la Colomina: l'Assumpta, la Montse, l'Asunción, la Georgina i la Dolors ens donen records i ens diuen que de moment tot va bé, que és fantàstic, que els agrada molt. Nosaltres, des de casa, els seguim el recorregut, pensem en elles, ens preguntem si troben el camí, si els fa bon temps... i, sobretot, recordem les nostres vivències de quan vam fer els Carros pel juliol i no parem de dir que ens agradaria tornar-hi. Va ser una sortida fantàstica.

Tot va començar quan vam sentir els primers comentaris sobre aquest recorregut per diversos refugis del parc d'Aigüestortes – estany de Sant Maurici. Els uns ens deien que ho havien fet en 2 o 3 dies, que era molt bonic; els altres, en 5 o 6 dies, i s'ho havien passat d'allò més bé; deien que havien estat unes vacances fantàstiques... I doncs, per què no ho fèiem nosaltres? Ho vam comentar a en Lluís que s'hi apuntà de seguida i també a en Josep M. que no s'ho pensà dues vegades. Vam buscar unes dates que ens anessin bé a tots quatre i vam decidir començar la travessa el 9 de juliol.

Vam fer la preinscripció per Internet, juntament amb la paga i senyal, i ja vam rebre confirmació que teníem els refugis reservats per les dates que els havíem demanat. Ara només faltava preparar el material que, per les dates que fèiem la ruta, tampoc no en portàvem gaire: una mica de roba de recanvi, el sac, el necessari i el que cadascú va pensar que era necessari (tot i que hi va haver algú que es va carregar un pèl massa d'alta tecnologia i llavors la va patir tot el camí) i a esperar el dia!

Comencem la nostra aventura, a les 7 del matí del 9 de juliol. Sortim de Taradell amb destí Espot, on deixem el cotxe tots els dies que dura la travessa. Estem a l'expectativa; a tots ens fa molta il·lusió fer la travessa. Quan deixem el nostre cotxe per pujar al taxi que ens portarà al llac de Sant Maurici, apareixen els dubtes: “Porto prou roba? Agafo les esparidenyes?... Tot és pes i ja ho diuen: un feix pel camí creix. Vinga, agafem el taxi i cap amunt, ja ens ho trobarem.”

1a etapa: refugi Ernest Mallafré - refugi Saboredo. Anem al refugi Mallafré on ens donen la gorra, el mapa i el forfet on haurem d'estampar el segell de tots els refugis del recorregut. Ens fem la foto d'inici i comencem a caminar. El paisatge es mostra impressionant des del començament; muntanyes, pedres, marmotes, ocells, llacs... ens aniran acompanyant durant tot el camí.

Arribem al refugi d'Amitges; el tros final del camí que hi arriba és costerut. Allà hi fem una petita parada per timbrar i menjar una miqueta. No tenim pressa, cal assaborir l'ambient del refugi; a aquesta hora, més o menys migdia, no hi ha gaire gent.

Tornem a emprendre el camí cap al port de Ratera. El paisatge és fabulós, però aviat trobem una companya no gaire desitjable: la boira, que ens acompanyarà fins al refugi de Saboredo i no ens deixa veure gaire res. També apareix un plugim que ens enfarina els cabells i ens fa abrigar fins i tot amb guants. Hem de recordar que estem a alta muntanya i hem deixat la calor a casa. En Pere ens comença a fer de “llebre” perquè li fa por que ens caigui un xàfec a sobre i ens fa córrer una miqueta. Té tota la raó: poc després d'arribar al refugi de Saboredo comença a ploure amb ganes. Ens hem estalviat una remullada!

Aquest refugi és encantador: petit, molt petit; els guardes són molt amables i encara que el menjar no és gaire bo, tampoc és gaire dolent, un plat calent sempre va bé. Hi fem nit, som pocs, potser unes 12 persones. Al refugi hi caben 21 persones; per tant, estem amples i, cosa estranya en un refugi, dormim molt bé.

2a etapa: refugi Saboredo - Refugi Restanca. El diumenge dia 10 es lleva tapat. No sabem si plourà, però no ens podem quedar esperant quin temps farà, i, després d'esmor-

zar, agafem els “trapaus” i cap a Colomers. Passem pel primer coll: el Còth deth Tuc Gran de Sendrosa; fins aquí la boira no ens ha deixat gaudir del camí, però a partir d'aquest punt el dia es va aixecant i, finalment, surt el sol i ens deixa veure un paisatge meravellós. Em sembla que hauré de buscar més adjectius al diccionari per denominar tot el que veig!

Arribem a Colomers entremig de llacs. Aquí dalt no sembla que hi hagi sequera, a tot arreu hi ha aigua. Fem parada i demanem alguna cosa per menjar. Ens donen pa amb truita i un porró de vi, que se'ns posa molt bé, timbrem el forfet i visitem el WC tan peculiar que tenen, penjat a sobre el llac. Des d'allà veiem que encara falta molt perquè acabin el refugi nou que estan construint.

Enfilem cap al port de Caldes tot fent esses seguint el camí; avui és una etapa amb tres colls i hem de gaudir de tots tres. A dalt del segon coll se'ns presenta el Montardo una mica tapadet encara per la boira. Seguim cap al coll de la Crestada; més i més llacs, valls a un costat i a l'altre, juguem a endevinar quina muntanya és aquella que sobresurt, cantem i caminem. Del coll de la Crestada baixem cap al refugi de la Restanca una mica mosques, perquè el dia següent hem de desfer el camí, i la baixada fins al refugi se'ns fa una mica costosa, potser és que ja estem cansats.

Arribem al refugi i els guardes, molt simpàtics, ens donen la benvinguda, ens timbren i ens donen la notícia que no hi ha aigua calenta a les dutxes; tocarà rentar-se com els gats, perquè allà dalt l'aigua és molt freda i l'aigua de la dutxa no surt a pressió; en fi ja us ho podeu imaginar. Mengem molt bé i dormim tant com podem. Una francesa va rebutjar la nostra companyia; es veu que respiràvem una mica massa fort pel seu gust.

3a Etapa: refugi Restanca – refugi Ventosa i Calvell. Després d'haver esmorzat i d'haver apedaçat un peu una mica masegat, emprenem la marxa cap al refugi del Ventosa i Calvell, tornant a pujar el coll de la Crestada. La veritat és que no ens resulta tan pesat com pensàvem; de seguida som a dalt. Llavors el camí és suau i el dia és esplèndid. Amb aquestes condicions, de seguida trobem un llac on no hi bufa gaire l'aire: a l'aigua s'ha dit! És un dels petits plaers de la muntanya: banyar-se en un llac d'aigües cristal·lines i després deixar-te acaronar pel sol. Us ho recomano; tot i que dels quatre components del grup només en vam gaudir dos, els altres no van gosar.

Arribem al Ventosa Calvell refrescats, gens cansats, ja que aquesta etapa és curta i suau, però amb gana. Els guardes ens donen menjar i beguda. Aquest refugi potser és el que vam trobar més massificat, ja en la preinscripció ens avisaven que hauríem de dormir al terra del menjador, però finalment ens van trobar places al dormitori. De gent, però, n'hi havia moltíssima.

El que em va cridar l'atenció és que a la majoria dels refugis on vam pernoctar si hi arribaves a mitja tarda gairebé no hi havia gent i, a mesura que s'acostava el vespre, s'anava omplint, fins a arribar la massificació, i, en canvi, durant la ruta era molt estrany creuar-te amb altres excursionistes.

Al refugi sopem, fem amiatat amb una parella d'Igualada (un record per a ells i el seu gos Job, amb els quals continuarem la travessa fins que nosaltres l'acabem, i ells seguiran fins al refugi de la Restanca, que és on la van començar), i anem a estirar-nos a la llitera. Hi ha algú que ronca més sorollosament que nosaltres. Uf, que llarga es fa la nit! En una altra ocasió ens emportarem taps per a les orelles i un “orfidal”.

4a Etapa: refugi Ventosa i Calvell – estany Llong. Ens aixequem, esmorzem, ens preparam la motxilla i comencem una de les etapes més “durilles”: hem d'anar al refugi de l'estany Llong, passant pel coll del Contraix, un pas que des del refugi el veus i dius: “No pot ser que pugem per allà”. I sí, pugem per allà. És bastant dret i pesat d'arribar-hi perquè vas

caminant per uns grans blocs. Això sí, enmig d'un paisatge bucòlic, amb llacs on les truites abunden, aiguamolls on l'aigua serpenteja per l'herba i, quan te n'adones, ja hi has ficat el peu. Un cop dalt del coll, veus les dues valls: és preciós. I després, vinga cap avall que encara falta un trosset. Després d'un fort pendent, una altra vegada els simpàtics blocs de pedres que no et deixen fer una marxa regular, i encara més baixada fins que arribem al refugi d'estany Llong.

Una dutxa, ara sí, amb aigua calenta, però cronometrada: tens 6 minuts d'aigua calenta, tot i que cal dir que tens temps; és suficient. Després de la dutxa, uns estiraments que en Pep d'Igualada ens ensenya i tertúlia amb altres excursionistes que fan la ruta a l'inrevés que nosaltres: intercanviem impressions, compartim experiències, anècdotes... Això és la part més positiva dels refugis. Fins i tot vam jugar a dòmino amb un nen holandès.

5a Etapa: refugi Estany Llong – refugi Colomina. Iniciem una altra etapa fins al refugi de la Colomina amb la desagradable sorpresa que ens han robat uns pals i ens n'han deixat uns d'espatllats. Ens enfadem, no hi ha dret que això passi aquí!

Enfilem cap a la collada de Delluí. Trobem un paisatge fantàstic, sort de la càmera digital; és un no parar de tirar fotos. Aquesta és una etapa llarga, però suau, no hi ha pendents forts. Un cop a dalt la collada, baixem cap avall i trobem l'estany Eixerola enllaçat amb l'estany Cubieso. Passem per damunt de preses sense aturar-nos per la impressió que fa l'altura a banda i banda, sense que hi hagi res per agafar-nos. Potser aquí notem una mica la sequera, hi ha algun estany amb un nivell força baix d'aigua. Passem pel costat de l'estany Tort i, després de seguir un tros de l'antiga via de vagonetes, finalment arribem al refugi de la Colomina on mengem molt bé i dormim com podem. Aquí trobem uns bascos amb qui connectem de seguida i també uns excursionistes de la Rioja molt simpàtics.

Després de sopar anem inspeccionant motxilles per veure si trobem els nostres pals i sí els trobem lleugerament amagats. Hi ha una mica de tensió, però la sang no arriba al riu. Torno a tenir els meus estimats pals!

6a Etapa: refugi Colomina – refugi Mallafré. Ja som a l'última etapa. Avui acabarem la travessa al refugi Mallafré passant pel refugi Josep M. Blanch. Sortim del refugi de la Colomina vorejant l'estany que porta el mateix nom. Les vistes són de postal. Enfilem cap al pas de l'Ós, on hi ha una mena d'esglaons, i anem vorejant més estanys, alguns bastant buits. Aquí també ens trobem els grans blocs de pedres que dificulten l'ascensió fins a arribar a la collada de Saburó, on el camí ja es fa més suau.

Parem. Gaudim d'aquesta última etapa. Ens omplim la ment de paisatges immillorables. Ara la ruta consisteix en petites pujades i baixades, on tota l'estona vas passant d'un llac a un altre pel costat de rierols. Al final veus el refugi de Josep M. Blanch que sembla que estigui ubicat al mig del llac: preciós. Aquest refugi ha estat remodelat fa molt poc i la veritat és que sembla un petit hotel, i el tractament dels guardes és molt acollidor. Ens van fer una botifarra amb pa amb tomàquet... I vinga, cap al Mallafré, passant per una pista forestal que ens fa el camí més suau, sense haver de passar cap coll. També es pot passar pel coll de Monastero, però llavors haviem de desfer un tros de camí i ho vam deixar pendent per un altre dia. Aquesta pista se'ns fa una mica pesada, monòtona, però finalment arribem al refugi de partida.

Timbrem l'última casella del forfet, ens feliciten, ens donen la camiseta de record i ens fem la foto d'arribada. Estem satisfets, hem acabat els Carros de Foc.

Hem fet els Carros de Foc. Us ho recomano, ens ha satisfet molt, tenim ganes de tornar-hi, potser algú de nosaltres hi té deutes: fer el coll de Contraix més còmodament, passar pel coll de Monastero, pujar el Montardo... És una ruta amb moltes possibilitats.

De fet, només us he explicat unes pinzellades d'aquesta ruta, no he volgut donar detalls més tècnics, ni gaire noms de llocs; per això us recomano la web www.carrosdefoc.com, el llibre *La ruta dels 9 refugis*, on hi trobareu molta informació. Nosaltres el vam consultar moltes vegades fent la travessa, així com també la guia oficial de Carros de Foc. A cada refugi demanàvem als guardes algunes particularitats de l'etapa que havíem de començar i com estava senyalitzada, i també vam rebre molta informació de gent que l'havia fet amb anterioritat.

Ja ho sabeu, si voleu més informació estem a la vostra disposició per atendre qualsevol consulta. L'Assumpta, la Montse, la Dolors, la Georgina i l'Asunción estic segura que comparteixen el mateix entusiasme que nosaltres per aquesta travessa; val la pena fer-la.

Carme Coll

NOTICIARI

MARATÓ DE MUNTANYA DE CATALUNYA: 11A. EDICIÓ DE SANT LLORENÇ SAVALL

El 30 d'octubre passat a les 8.45h es donà la sortida a l'11a edició de la marató de muntanya, amb un desnivell acumulat de 2.260 m. Al mateix temps es donà la sortida a la mitja marató de muntanya, més tard a la cursa popular de Sant Jaume de 10 km i al primer campionat nacional de canicross.

El recorregut passava per pistes forestals i ràpides; se sortia de la plaça de Sant Llorenç, a 464 m, fins a arribar al punt més alt, a Salomó (871 m), i es tornava a Sant Llorenç, on acabava la mitja marató que van finalitzar 290 participants. Els que corriem la marató no ens aturàrem i vam baixar per la vorera del riu i, seguidament, vam començar a gaudir dels camins de muntanya fent el puig Gavatx de 690 m, el pont de la Muntada a 496 m, el coll Pregona a 496 m. Vam continuar cap a la riera d'Agramunt i, finalment, vam pujar al coll del castell de Pera de 872 m. Després de moltes voltes i voltes el recorregut ens va tornar a Sant Llorenç. Gran part del recorregut va transcórrer per boscos malmesos pels incendis dels últims anys. Aquest any el fort sol va fer que alguns corredors tinguessin feina a arribar per culpa de les rampes a les cames.

Els inscrits del CE Taradell foren els següents:

- Isabel Puig Torrents, que va participar a la cursa popular i va quedar segona al grup de veteranes (B, femení), amb un temps de 1.09.
- Bernat Reig Tuneu, que va participar a la mitja marató i va quedar 67è al grup sènior masculí i 93è de la classificació general entre els 290 arribats, amb un temps de 2.01.
- Joan Llopart Moragas i Josep Bosch, que van participar a la marató i van quedar classificats 10è i 9è, respectivament, en el grup de veterans (a, masculí), amb un temps de 4.45 i 4.35, i van quedar en 38a i 32a de la general entre els 80 arribats.

Josep Bosch

WWW.CETARADELL.NET

Aquesta és l'adreça de la pàgina web de la nostra entitat que funciona des del setembre passat encara que no està acabada del tot. De mica en mica, s'hi van incorporant noves pàgines i a partir d'aquest mes també s'hi podrà consultar l'últim informatiu i l'anterior.

CALENDARI DE CURSES DE MUNTANYA

Copa Catalana de Curses d'Alta Muntanya.

- 3 de juny, III Cuita el Sol (CE de Lleida)
- 25 de juny, I Cursa de Muntanya del Pedraforca (Mountain Runners del Berguedà)
- 2 de juliol, VII Cros Vertical de Prat Primer (Club Pirinenc Andorrà)
- 16 de juliol, III Marató de Muntanya de Berga (C. Esquí Berguedà, Ass. Muntanyencs Berguedans i Mountain Runners del Berguedà)
- 17 de setembre, VII Cursa Taga 2040 (UE Sant Joan de les Abadesses)
- 8 d'octubre, VII Cursa Alpina de la Molina. Campionat de Catalunya (CE Catalunya)

Circuit Català de Curses de Muntanya.

- 30 d'abril, VI Cursa del Catllar-Mossos d'Esquadra (C. Esquí Ripoll)
- 28 de maig, VI Cursa de Muntanya de Paüls (UEC Tortosa)
- 24 de setembre, VI Cursa del Bandoler (CE Taradell)
- 29 d'octubre, XII Mitja Marató de Catalunya (CE Llorençà)
- 19 de novembre, III Cursa de Muntanya La Talaia (Agrupació Exc. Talaia)
- 2 de desembre, IV Cursa de Muntanya Castell de Burriac – Memorial Pere Asturiano (Grup de Muntanya Argentona)

ACTIVITATS

SORTIDES EN FAMÍLIA

PROGRAMACIÓ DEL PRIMER TRIMESTRE DEL 2006

Diumenge 29 de gener, raquetes de neu i trineu a Guils de Cerdanya

Diumenge 19 de febrer, matinal pels voltants de Taradell

Diumenge 26 de març, esquí de pista

DIUMENGE 29 DE GENER, GUILS DE Cerdanya (estació d'esquí de fons)

En aquesta sortida proposem una caminada amb raquetes de neu.

Es poden llogar les raquetes a la mateixa estació i recórrer els circuits que ja tenen senyalitzats. Un dels circuits fa 3 km, amb una durada aproximada de 45 minuts, i l'altre és de 7 km, amb una durada d'1h 45 minuts.

Podeu portar trineu, per si ens animem a fer unes baixades. Si no en teniu el podeu llogar a la mateixa estació.

Cal portar esmorzar, dinar i berenar. Us recomanem portar un recanvi de roba.

Hora de sortida: 8 del matí del CET (puntuals)

Desplaçament: cotxes particulars (aprox. 2h 30min)

Preu: 9 euros per persona (inclou lloguer de raquetes i forfet pels circuits)

No cal inscripció prèvia.

Ens veiem el dia 29 de gener!

CURSET D'ORIENTACIÓ

Es farà un curset d'orientació intensiu d'un matí, amb teoria i pràctica, a càrrec de Lluís Culí.

Dia: diumenge, 19 de febrer

Informació i inscripcions: a la secretaria del CET, fins al dia 17 de febrer.

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS

Dia: dissabte, dia 25 de febrer

Hora: a 2/4 de 8 del vespre, en primera convocatòria, i a les 8, en segona convocatòria.

Lloc: local social del CET, carrer Ramon Pou, 36 de Taradell

Ordre del dia:

- Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de l'última assemblea general
- Repàs de l'estat de comptes del 2005 i perspectives per al 2006
- Repàs de les activitats portades a terme el 2005 i exposició de les que es realitzaran aquest any
- Precs i preguntes

BOTIFARRADA DEL CET

Dia: diumenge, 26 de febrer

Hora de sortida: a les 8 del matí

Lloc de sortida: local social del CET, carrer Ramon Pou, 36 de Taradell

Transport: a peu

Lloc: el lloc on es farà la botifarrada i el recorregut que es farà són una sorpresa

Inscripcions: a la secretaria del CET, fins al dia 24 de febrer

Preu de les inscripcions: per als socis del CET és gratuïta; per als no socis val 5 euros

Notes: no caldrà portar esmorzar

SORTIDA DE SENDERS. TEMPORADA 2006

PETJADES D'AMISTAT

- 29 de gener: Olost de Lluçanès – Sant Jaume de Fenollet – Santa Cecília de Voltregà (Osona)
- 26 de febrer: la Gleva – Roda de Ter – Tavèrnoles (GR 210 – Camí Vora Ter - Osona)
- 26 de març: massís del Montseny – les Agudes (la Selva)

Preu: l'import de cada excursió correspon únicament al preu del transport i la confecció del tríptic informatiu.

Inscripcions: les inscripcions es tancaran el dimecres anterior a cada sortida. Les plaques són limitades. En el moment de la inscripció s'ha de fer efectiu l'import de la sortida. Per participar en aquestes sortides cal disposar de la corresponent llicència federativa de l'any actual de la FEEC.

Organització: UE Vic, CE Taradell, UE Sant Joan de les Abadesses, GE Campdevànol, CE Ripoll

SORTIDA A BUSCAR EL PESSEBRE AL PIC DE L'INFERN (2869 M)

Dia: diumenge, 2 d'abril

Hora de sortida: a les 6 del matí

Lloc de sortida: local social del CET, carrer Ramon Pou, 36 de Taradell

Transport: cotxes particulars

Nota: cal portar esmorzar. Cal anar equipat amb roba i calçat de muntanya. Els interessats a prendre-hi part cal que truqueu o passeu pel local de l'entitat el dissabte dia 1 d'abril per confirmar la vostra assistència i per comprovar que no hi ha hagut cap canvi.

Participants a la travessa Carros de Foc davant el refugi Mallafrè

Centre Excursionista de Taradell

*Carrer Ramon Pou, 36 • Telèfon i fax 93 880 04 78 • 08552 TARADELL
horari d'oficina: de dimecres a dissabte, de 2/4 de 8 a les 9 del vespre*